

۲۲ شنبه ۱۴۰۵

اول ربیع الثانی ۱۴۴۸ ۱۳ سپتامبر ۲۰۲۶

سفر مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری اسلامی ایران، به هند برای

شرکت در هجدهمین اجلاس سران بریکس از زَمَنی سرافاک سفر دیپلماتیک دیگر در تقویم سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران دانست. این سفر در شرایطی انجام شده که جهان از مرحله «نظم تک قطبی» فاصله گرفته، قدرت‌های نو ظهور سهم بیشتری از اقتصاد و سیاست بین الملل را مطالبه می‌کنند و هم‌زمان، جنگ‌ها تحریک‌ها مابین تجارت، سلاح‌سازی از شبکه‌های مالی جهانی و انرژی‌های نو حمل و نقل، آسیب‌پذیری ساختار موجود را آشکارتر از گذشته کرده‌اند است. اجلاس اِسمال بریکس که روزهای ۱۲ و ۱۳ سپتامبر ۲۰۲۶ در دهلی نو برگزار می‌شود، در چنین فضایی به صحنه‌ای برای زُمون توان کشورهای «جنوب جهانی» در تبدیل وزن جمعیتی و اقتصادی خود به قدرت نهاده‌ی و سیاسی تبدیل شده‌است.

حضور پزشکیان در این اجلاس، از یک سو استعمار حضور فعال ایران در یکی از مهم‌ترین چارچوب‌های خندجانبه غربی می‌و، از سوی دیگر، فرصتی برای پیوند دادن مواضع جمهوری اسلامی با دستورکارهای اقتصادی و نهادهای این مجموعه است. ایران از ابتدای سال ۲۰۲۴ به عضویت رسمی بریکس درآمد و اندوژی زیر سال ۲۰۲۵ به این مجموعه پیوست؛ به این ترتیب بریکس امروز دیگر با گروه کوچک و نسبتاً محدود دو سال آغازین خود فاصله‌ی جدی دارد و به مجموعه‌ای متشکل از اقتصادهای بزرگ، قدرت‌های منطقه‌ای و کشورهای مهم در حال توسعه تبدیل شده‌است.

اهمیت این تحول از بهمان پهنی که به فلسفه شکل‌گیری بریکس اگرزمین، این گروه در ابتدا با حضور برزیل، روسیه، هند و چین شکل گرفت و پیوستن آفریقای جنوبی در سال ۲۰۱۱ گسترش یافت. هدف اولیه، گروه هم‌آوردن اقتصادهای بزرگ نو ظهور و افزایش سهم آنان در تصمیم‌گیری‌های اقتصاد جهانی بود؛ اما به تدریج، موضوع اصلاح نهادهای حکمرانی جهانی، کاهش تعداد نوآین در نظام مالی بین‌المللی، تقویت همکاری‌های جنوب-جنوب و افزایش نقش کشورهای خارج از مدار غرب نیز به محورهای اصلی آن تبدیل شد. در اسناد پایه بریکس، این مجموعه اکنون یک چارچوب هماهنگی سیاسی و دیپلماتیک برای کشورهای جنوب جهانی معرفی می‌شود که فعالیت آن بر سه حوزه اصلی سیاست و امنیت، اقتصاد و مالیّه و همکاری‌های مردمی و اجتماعی استوار است.

به دلیل تبدیل اجلاس دهلی در زمانی پرکار می‌شود که خود مقیوم، «نظم جهانی» بیش از هر زمان دیگری محل مناقشه است. تحریم‌های اقتصادی، تعرفه‌های تجاری، همکاری‌های مالی، جنگ‌های منطقه‌ای و استفاده سیاسی از زیرساخت‌های بانکی، فناوری و به کشورهای مختلف این پیام داده‌است که وابستگی شدید به ساختارهای متمرکز جهانی می‌تواند در مقاطع بحران به ابزار فشار تبدیل شود. در چنین فضایی، بحث بریکس سر راه برای افزایش تجارت میان چند کشور نیست، بحث بر سر ایجاد حاشیه‌ای از استقلال راهبردی برای بخش بزرگی از جهان است؛ جهانی که جمعیت، انرژی، مواد خام، بازار و پیش پای توپچی از رشد نفوذ را در اختیار دارد.

برآوردهای منتشر شده در پایان ژوئن بریکس نشان می‌دهد این مجموعه اکنون بیش از ۴۰ درصد جمعیت جهان و نزدیک به یک چهارم اقتصاد جهانی را در بر می‌گیرد. مهم‌ان‌ها، جدول بدون هیچ ارزیابی سیاسی، نشان می‌دهد که نادیده گرفتن بریکس بزرگ‌ان نیست. این مجموعه هنوز یک اتحادیه اقتصادی با نظام‌های متفاوت منسجم به معنای کلاسیک نیست و اختلاف منافع اعتباری کم نیست. اما زون انباشته‌ان به اندازه‌ای رسیده که می‌تواند بر قواعد تجارت، تأمین مالی توسعه، مناسبات ایران و بحث اصلاح نهادهای بین‌المللی اثر گذارد.

یکی از مهم‌ترین نقاط قوت بریکس، اتفاقا در همین تفاوت‌ها می‌درونی آن نهفته است. روسیه، چین، هند، ایران، برزیل، آفریقای جنوبی و دیگر اعضا لزوما در همه مسائل ژئوپلیتیک هم نظر نیستند و برخی از آنان روابط نزدیکی با غرب

یمن چه حقایقی را ثابت کرد؟

ادامه از صفحه اول

یمن.

کشوری که سال‌ها زیر بار جنگ، محاصره، فقر، بربرانی زیرساخت‌ها و مداخله خارجی قرار داشته‌است. کشوری که در ادبیات بسیاری از تحلیلگران غربی، بیشتر با واژه‌هایی مانند بحران انسانی، گرسنگی، جنگ داخلی، شش‌ماهه ناشناخته می‌شنایند و از هائیه با نام قدرتمند پارادینگی واژگاری ژئوپلیتیک. همان‌یمنی که ائتلاف رهبر هبیری عرسران اسال ۱۵۸ جنگی گسترده را علیه آن آغاز کرد و گمان می‌رفت برایتی مطلق تسلیحاتی و اقتصادی، به‌خود ساختار قدرت جدید در صحنه‌ای ایجاد کند؛ اما مقاومت یمن به نهایت از میان نرفت، بلکه به تدریج توانست خود را از یک نیروی محلی به یک بازیگر اثرگذار منطقه‌ای تبدیل کند.

این همان نقطه‌ای است که باید به یک زیر (هم‌تراز) قدرت نظری دستگاه‌های تحلیلی آمریکا ریزیم؛ صهیونیستی یا زشت، تصور «محرور مقاومت» به مثابه یک هشت یا از آژا که

همه چیزش به یک سر می‌چرخد، ایرانی و وابسته است.

سال‌ها به ما گفته شد که این شبکه، اگر ایران آسیب ببیند، فرو می‌ریزد؛ اگر ایران تضعیف

شود، ساختارهایی یک خشک می‌شوند؛ و با تعبیر آن‌ا «سر آژا» قطع شود، چیزی

این منطقه باقی نمی‌ماند.

اما مسئله اینجاست که مقاومت از هائیت است.

مقاومت در دست است.

درختی که یک ریشه دارد، اما یک رنه که سر ندارد، شاخه دارد، ریشه‌های در هم تنیده

است. حیات جاری دارد و هر شاخه‌ای از متناسب با جغرافیا، تاریخ، ظرفیت اجتماعی و تجربه

بومی خودش رشد می‌کند. ریشه این درخت رانمی‌توان در یک ساختار نظامی یا یک پایتخت

سخت‌وجو کرد. این ریشه بسیار عمیق‌تر از آن است؛ در آموزه‌های فطری اسلام، در ارمان

استقلال، در دینی مسلم، در سیاست‌های در این باور نهفته است و به ملت‌ها

حق دارند سرشود شاخه خود را برونند.

این‌ها صورت، ایران‌ها بر تو پدید می‌آیند و متنوع‌ترین شاخه‌ان در خست‌اشده‌ای که

به‌تو منمندی. سایه و گدازه این منطقه به شکل یک کونپلر افروزد و در طول دهه‌های بسیاری

از جراحان‌های مقاومت امکان داده‌است که از مرحله آرمان به مرحله توانایی برسند. اما ایران

شرایط کلی منطقه تحلیل کرد؛ شرایطی که جنگ و ناامنی، شبکه انتقال انرژی و تجارت دریایی از تحت فشار قرار داده‌است. موضع هند در این زمینه روشن بوده و بر ضرورت محافظت از کشتیرانی تجاری و امنیت راهپرواها تأکید کرده‌است. اهمیت این موضع برای ایران نیز ندان است که هند، به‌عنوان یکی از قدرت‌های دیگری از ناآرامی یک پیمان ایدئولوژیک دانست. قدرت اصلی آن در این است که کشورهایی با نظام‌های سیاسی و منافع متفاوت را بر سر یک گراز مشترک کنار هم نشانداده‌است؛ ساختار حکمرانی جهانی موجود، دیگر بازتاب دهنده توزیع واقعی قدرت در جهان نیست.

در همین چارچوب، سفر پزشکیان به هند معنایی فراتر از حضور در یک اجلاس دارد. نخستین سفر رئیس‌جمهور ایران به هند، در شرایطی انجام شده که روابط تهران و دهلی نو نیز در دستور کار قرار دارد. بازتاب‌ها را می‌توان به دو بخش ریز زد: جمعه ۱۱ سپتامبر در دهلی نو پزشکیان دیدار کرد؛ این دومین دیدار دو طرف در کمتر از دو هفته بود و پیش از آن، دو مقام در حاشیه اجلاس سازمان همکاری‌های شانگهای در پیتسبگ دیدار کردند. طرف هند برای این دیدار بر اهمیت روابط دو جانبه و کشور، همکاری در نهادهای چندجانبه از جمله بریکس و ضرورت

تداوم گفت‌وگو برای مدیریت بحران‌های منطقه‌ای تأکید کرد.

البته اگر (موضوعات مطرح شده در دیدار مودی و پزشکیان تحول غرب آسیا و

مسئله‌آزادی کشتیرانی و امنیت مسیرهای تجاری بود، این موضوع را باید در متن

سیاسی

سفر پزشکیان به هند برای شرکت در هجدهمین اجلاس بریکس و اهمیت این پیمان در مقابله با یک جانبه‌گرایی اقتصادی بررسی شد

ایران در معماری جهان پس‌اگرایی

از راه‌ای ملی، سیستم‌های تسویه مستقل، تسهیل گرمی، سازگارهای مشترک

بیمه‌ای و سرمایه‌گذاری و نقش آفرینی بیشتر بخش خصوصی اعضا به‌صورت عملیاتی توسعه پیدا. از بریکس برای کشوری مانند ایران بسیار بیشتر از یک اتحاد سیاسی خواهد بود. در چنین صورتی، بریکس می‌تواند بخشی از هزینه‌ای ناشی از انسداد کانال‌های مالی سنتی را کاهش دهد؛ اما امکان‌های جدیدی برای تجارت و سرمایه‌گذاری ایجاد کند.

در این میان جایگاه «بانک توسعه جدید» بریکس نیز اهمیت اساسی دارد. این بانک در سال ۲۰۱۴ ایجاد شد و مأموریت آن تأمین مالی پروژه‌های زیرساختی و توسعه پایدار در کشورهای عضو در حال توسعه است. سرمایه‌باز بانک ۱۰۰ میلیارد دلار تعمیم‌یافته از زمان کارش‌ای رسمی موجود، ده‌ها پروژه ارزش ده‌ها میلیارد دلار از طریق آن تأمین مالی شده‌اند. اسناد بریکس در سال‌های اخیر برای افزایش ظرفیت بانک برای تأمین مالی به از راه‌های محلی، تنوع منابع مالی و حمایت از پروژه‌های زیرساختی تأکید کرده‌اند.

برای ایران، این ظرفیت می‌تواند در حوزه‌هایی مانند انرژی، حمل و نقل، زیرساخت‌های بندری، ترانزیت، اتصال ریلی و پروژه‌های صنعتی اهمیت پیدا کند. ایندکس از چارچوب‌های بریکس یک ویژگی کم‌نظر دارد، هم‌زمان یک قدرت یکپارچه بخشی از نظام اقتصادی جهان به‌عنوان یکی از اعضای اصلی مرکز، محدودی، یک ظرفیت فارسی، دری‌ای عمان و منطقه شرقی-غربی است. به سان دیگر، مزیت ایران در بریکس صرفاً بازار داخلی یا منابع نفت و گاز نیست؛ موقعیت ژئوپلیتیک آن نیز می‌تواند تهران را به یکی از گره‌های مهم شبکه‌های حمل و نقل و تجربه‌های تأمین کشورهای عضو تبدیل کند.

پزشکیان نیز در سخنان خود در مجمع تجاری بریکس بر همین تیرنگاه تأکید کرد؛ آنجا که از ضرورت حرکت از همکاری برای پرآیند تجاری به سمت ادغام تدریجی زیرساخت‌های تجارت، دیجیتالی‌شدن، گم‌گمات، کاهش موانع رفتاری، توسعه بازارهای فرامرزی و سرمایه‌گذاری مشترک سخن گفت. او همچنین خواستار آن شد که بریکس از یک سازوکار مالی بر مبنای مواد خام به شبکه‌ای از زیرساخت‌های نو تولید و صنعتی تبدیل شود؛ و ایران را به‌عنوان شریک مهم در زیرساخت‌های انرژی، غذا و حمل و نقل معرفی کرد.

اهمیت این رویکرد در آن است که اگر بریکس قرار باشد واقعاً بخشی از نظم اقتصادی جدید جهان باشد، باید از «بازگام» مازدکنشگاه مواد خام، فراتر برود. کشورهای عضو زمانی می‌توانند وزن ژئوپلیتیک خود را به قدرت اقتصادی پایدار تبدیل کنند که تولید، فناوری، سرمایه، حمل و نقل، بیمه، بانکداری، ساختارهای مالی و تجاری مقام برادر برابر فشارهای سیاسی شد؛ و یونگرادی که در شرایط تحریمی ایران (طبیعتاً از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است) رئیس‌جمهور ایران همچنین پیشینه‌ای ایجاد یک مرکز بیمه‌اتکالی مشترک در بریکس با سرمایه اولیه ۱ میلیارد دلار از مطرح کرد که تا ریسک پروژه‌های بزرگ زیرساختی و انرژی پوشش داده‌شود و اعتماد سرمایه‌گذار به افزایش پیدا.

البته در تحلیل جایگاه هر یک، واقعیت مهم غافل شده؛ این مجموعه هنوز به‌شدت وابسته‌ای جدی و ریزه‌روست. اختلاف منافع مالی اعضا نشان‌دهنده هنجوچین، روابط متفاوت کشورهای عضو ایران را و پوا اختلافات منطقه‌ای و همچنین دشواری تبدیل تصمیمات سیاسی به سازوکارهای آرام و اقتصادی،

«سر» این درخت نیست. ایران یک عضو اساسی این منطقه است؛ شاید توان آن را ناو

مادر و این چهره‌ها دانست. اما نامادامه‌ایک دستگاه کنترل از دور برای هدایت تمام کشتی‌ها در

تفاوت دارد. حیات، اتفاق تجربه، همکاری و هم‌آوردن با این ممانعت‌ها است که حیات

تمام اجزای یک منطقه وابسته به حضور فرمان لحظه‌به‌لحظه از یک مرکزگرایی.

تخلیگران کلی خود نیز به تدریج مجبور شده‌اند همین واقعیت را ببینند. پژوهش‌هایی

در سال‌های اخیر خروج مقاومت (یک انتقاد نسبتاً منصفانه و ترکیبی توصیف کرده‌اند و

در خصوص انصافانه تیریزه توان آن را سرازاری، بازسازی و تحریک‌ها و عمل به‌تدریج انجام

شده‌است. حتی در تحلیل‌های منتقدانه غربی، انصافانه‌ای از جمله بازیگرانی معرفی شده

که توانسته‌اند در برابر فشارهای نظامی مستقیم تاب بیاورند و دامنه اثرگذاری خود را بسپار

فراتر از مرزهای بین گسترش دهند.

و اکنون این واقعیت از سطح مقاله و گزارش تحلیلی گذشته و به میدان رسیده‌است

انصافانه دقیقاً در دوره‌های در حال تثبیت یک هویت مهم در باب‌المنصب است که محور

مقاومت در یکی از دشوارترین دوره‌های خود قرار دارد. در سال‌های اخیر، ضربات سنگینی

به بخش‌هایی از این شبکه وارد شده؛ ساختارهای سیاسی و نظامی برخی اعضا ضدخوشن

صادره از میروان قرار دارد

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه باغ تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۶ اصلی به مساحت ۱۹۹۰/۴۰

سال چاپ و رنگه روزنامه
شماره ۱۲۴۷
ایستگاه

افزایش صادرات غیرنفتی، تکمیل کریدورهای ترانزیتی، گسترش روابط با قدرت‌های آسیایی و تقویت سازوکارهای مالی مستقل استفاده شده‌اند. به‌عنوان تریاک یک مجموعه‌شماره دیپلماتیک دید. گسترش تجارت با راه‌های ملی، توانست موقعیتی خود به‌عنوان یکی از قطب‌های اصلی اقتصاد و سیاست قرن بیستم و یکم از سده‌های نوآنانی است؛ کم‌نخستین گسترش همکاری باغرب، استقلال راهبردی خود را حفظ کند. چنین کشوری برای ایران، نه فقط یک شریک تجاری بلکه یک بازیگر مهم در طراحی آینده آسیا است. از همین رو، توسعه روابط تهران و دهلی، پروژه به حوزه چهارچهار، ترانزیت، تجارت، و اتصال به راه‌های آسیایی، باید به‌عنوان بخشی از راهبرد کلان ایران برای حضور در نظم جهانی آینده دیده شود.

اجلاس حکمران بریکس در نهایت شاید نتواند تمام اختلافات اعضا را حل کند؛ حتی ممکن است برخی تصمیم‌های آن بیش از آنکه تأثیر واقعی داشته‌باشد، جنبه سیاسی و نمادین پیدا کنند. اما اهمیت اصلی آن در جای دیگری است؛ بریکس اکنون در حال تبدیل شدن به یکی از میدان‌های اصلی نراخ، پرسشگر لحظه‌های حکمرانی جهانی است؛ همین که کشورهای بایین گستره جغرافیایی از این وزن اقتصادی، در مورد اصلاح ساختارهای مالی بین‌المللی، کاهش وابستگی به نظام‌های مالی متمرکز، گسترش استفاده از راه‌های مالی و افزایش نقش جنوب جهانی به‌صورت هم‌تراز برمی‌می‌کنند. نشان می‌دهد

مسئله «جهان پس‌اگرایی» دیگر صرفاً یک فرضیه دانشگاهی نیست؛ به یکی از روندهای واقعی سیاست بین‌الملل تبدیل شده‌است.

از این منظر، پزشکیان در دهلی را باید بخشی از تلاشی ایران برای تثبیت جایگاه خود در جهان باشد؛ تلاشی که کشورهای آسیایی را به دنبال پیوستن به دایره ژئوپلیتیک، منابع انرژی، ظرفیت ترانزیتی، بازار داخلی و روابط گسترده منطقه‌ای، از جمله کشورهای است که در صورت مدیریت درست می‌تواند از این گذار بیش از بسیاری از دیگران بهره‌برد.

عزیزان بریکس یک امتیاز خودکامی است؛ این سود که یک سکوی مهم در اختیار ایران قرار داده‌است. اینکه این سود به یک برکت واقعی تبدیل شود

بانه، به میزان توانایی ایران در پیوند زدن دیپلماسی سیاسی با دیپلماسی اقتصادی بستگی دارد.

در دهلی، در واقع فقط در بریکس سخن گفته می‌شود؛ در پاره‌ای‌بند توزیع

قدرت در جهان سخن گفته می‌شود. کشوری مانند ایران که سال‌هاست تحت فشار سازوکارهای یکجانبه اقتصادی قرار داشته، بیش از بسیاری از

کشورهای هم‌معنای این تحول آشناست. بنابراین، حضور بریکس برای کشور

ناید صرفاً به منزله پیوستن به یک گروه اقتصادی دیده‌شود؛ این حضور

می‌تواند بخشی از یک روند بلندمدت جهانی اسلامی برای عمو بازی وابستگی

به یک بازیگر قدرتمند، متعوز کردن شرکای خارجی، تقویت زیرساخت‌های شرق

و جنوب و مشارکت فعال در معنای نظامی باشد؛ به‌عنوان شکل نهایی آن

معلوم نیست، اما یک چرخه در بیان روشن شده‌است؛ جهان آینده، برخلاف

گذشته، در چنین نقطه فقط یک مرکز تصمیم‌گیری داشته‌باشد.

بشکند. این کشوری توانست به یک «فلسطین دوم» بدل شود؛ هر سزمینی که در آن بحران

دائمی، گسست سیاسی و افزایش اجتماعی، هم‌ارکان استقلال راهبردی از زمین‌ها برده‌باشد.

اما چنین شد، به یمن، اسناد، مقاومت کرد، ظرفیت ساخت، و حالا موضوع یک کشور فهدی.

درگیر جنگ، در حال تأثیرگذاری بر یکی از مهم‌ترین شران‌های دریایی جهان است.

این جاست که عبارت «ایران بلند» هم‌زده «آب یک فشار فوری» و به یک مفهوم

راهبردی تبدیل می‌شود.

تکه هم‌براب‌المنصب و به‌گونه‌ا کاملاً متفاوت از نظر جغرافیا و اقتصاد و به‌نیاید آنها

را عیب‌ا یکسان دانست؛ اما وجه مشترکشان در این است که هر دو نشان می‌دهند جغرافیای

منطقه دیگرمیکم طلق قدرت‌های مسلط نیست؛ در هم‌براب‌المنشان داده‌است که این توان

بر معادلات انرژی و امنیت دریایی اثرگذار دارد؛ و اکنون در باب‌المنصب، انصافانه در حال ایجاد

این نکته‌است که حتی چنین بخش‌هایی (یکی از فزاینترین کشورهای منطقه نیز می‌باشد)

یک گل‌گزاره جهانی را به هم‌تراز می‌شوند که در حاشیه قدرت تبدیل کند. گزارش‌های روزهای

اخیر نیز سراجاً از شکل‌گیری وضعیتنی سخن می‌گوید که در آن فشار هم‌زمان بر هم‌زو

باب‌المنصب، چالش تازه‌ای برای آمریکا و متحدانش ساخته‌است.

۲۰. تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه زمین زراعتی تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۷ اصلی به مساحت

۱۹۹۸/۰۰۰ تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه زمین زراعتی تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۷ اصلی به مساحت

۱۹۹۸/۰۰۰ تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه زمین زراعتی تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۷ اصلی به مساحت

۱۹۹۸/۰۰۰ تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه زمین زراعتی تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۷ اصلی به مساحت

۱۹۹۸/۰۰۰ تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه زمین زراعتی تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۷ اصلی به مساحت

۱۹۹۸/۰۰۰ تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه زمین زراعتی تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۷ اصلی به مساحت

۱۹۹۸/۰۰۰ تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه زمین زراعتی تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۷ اصلی به مساحت

۱۹۹۸/۰۰۰ تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه زمین زراعتی تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۷ اصلی به مساحت

۱۹۹۸/۰۰۰ تجدید حدود شش‌دانگ یک قطعه زمین زراعتی تحت پلاک ۱۹۹ فرعی از ۵۶۷ اصلی به مساحت

۱۹۹۸/۰۰۰ تجد